Súd:	Okresný súd Galanta
Spisová značka:	8C/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2319200875
Dátum vydania rozhodnutia:	08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Mário Karaffa
ECLI:	ECLI:SK:OSGA:2020:2319200875.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudcom JUDr. Máriom Karaffom v spore žalobcu: T. I., G.. X.X.XXXX, K. G., Š. XXX/XX, zastúpený: JUDr. Ľudovít Štanglovič, advokát so sídlom Šaľa, Jarmočná 2264/3, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci o zaplatenie 1.945.680 EUR a 254.320 EUR takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 17.395 EUR z titulu rozhodnutia o väzbe do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 2275 EUR z titulu rozhodnutia o treste do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. V ostatnej časti súd žalobu zamieta.

IV. Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100%, o ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca listom zo dňa 17.1.2018 požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci a to z toho dôvodu, že bol nezákonne trestne stíhaný nezákonne odsúdený, že bol nezákonne vo výkone väzby a výkone trestu. Dôkazom toho bol rozsudok Okresného súdu Galanta o dňa 21.3.2018 sp. zn. 9T/196/2017, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Svojím návrhom žalobca žiadal zaplatenie 150000EUR z titulu skutočnej majetkovej škody a zaplatenie 2.200.000 EUR z titulu náhrady nemajektovej ujmy. Ministerstvo spravodlivosti SR žalobcovi oznámilo výsledok predbežného prerokovania nároku na náhradu škody listom zo dňa 4.1.2019. Žalobcovi bolo oznámené, že jeho nároku nebolo vyhovené. Podľa Ministerstva spravodlivosti žalobca nepreukázal vznik škody, resp. nemajetkovej ujmy, ktorej náhradu od štátu požaduje. Žalobca bol poučený o tom, že svoj nárok si môže uplatniť v zákonnej lehote na súde.

2. Žalobca svojou žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 1945680 EUR ako nemajetkovú ujmu z titulu neoprávnenej väzby a taktiež sumu 254320 EUR ako nemajetkovú ujmu z titulu neoprávneného trestu. Taktiež žiadal, aby súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100%. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 30.9.2010 o 13:38 hod. bola obmedzená jeho osobná sloboda pri realizácii prehliadky nebytových priestorov a pozemkov. Následne uznesením sudcu pre prípravné konanie bol vzatý do väzby, pričom Krajský súd Trnava voči jeho odvolaniu rozhodol tak, že sťažnosť zamietol. Po právnej stránke žalobca svoju žalobu odôvodnil ustanoveniami zákona č. 514/2003 Z. z., kde okrem iného sa uvádza, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom za

škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť. Žalobca sa domáha aj náhrady škody nemajetkovej ujmy spôsobenej výkonom trestu odňatia slobody uloženým rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/171/2001 zo dňa 21.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 1.4.2014.

3. Žalobca si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy za väzbu, ktorá trvala 994 dní a za výkon trestu, ktorý trval 130 dní. Žalobca poukázal na to, že väzba a výkon trestu podstatným spôsobom zasiahli do jeho rodinného života, dotkli sa celej rodiny, zhoršili jeho zdravotný stav ako aj sociálne a spoločenské podstavenie. Čo sa týka výšky nemajetkovej ujmy, žalobca svoj nárok oprel o ustanovenie § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 v znení účinnom do 31.12.2010. Podľa tohto zákonného ustanovenia výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7a 8 je najmenej 1/30tina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za prechádzajúci kalendárny rok a to za každý aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody. Žalobca v žalobe uviedol, že mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve SR za rok 2009 bola v sume 744,50 EUR za rok 2010 v sume 769 EUR za rok 2011 bola v sume 786 EUR. Uvedené sumy predstavujú podklad na určenej dolnej hranice výšky nemajetkovej ujmy z titulu rozhodnutia o väzbe. Žalobca poukázal na to, že zákona č. 514/2003 v znení účinnom do 31.1.2010 nestanovoval žiaden strop výšky náhrady nemajetkovej ujmy. Na základe toho si žalobca uplatňoval sumy vyššie ako je minimálna výška nemajetkovej ujmy. Žalobca v žalobe zdôraznil, že Najvyšší súd SR dňa 29.12.2017 vydal uznesenie, sp. zn. 4TDO 67/2017, ktorým konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Galanta 1T 171/2011 z 21.10.2013 v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu Trnava bol porušený zákon. Okresný súd Galanta viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu SR v konaní 9T/196/2017 zo dňa 21.3.2018 rozhodol tak, že žalobcu oslobodil spod obžaloby. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 21.3.2018.

4. K žalobe sa vyjadrila žalovaná strana, ktorá žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaná strana namietala aplikáciu zákonných ustanovení žalobcom. Žalovaná strana tvrdila ,že na daný prípad je nutné aplikovať zákonné ustanovenia zákona č. 477/2008 Z. z. a zákona č. 517/2008 Z. z. Je nutné aplikovať znenie zákona účinné v čase nezákonného rozhodnutia. Čo sa týka výšky nemajetkovej ujmy bolo poukázané na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 30. septembra 2013 sp. zn. 6MC do 15/2012. Podľa ktorého určenie výšky primeranej náhrady nemajetkovej ujmy nie je záležitosťou voľnej úvahy, ktorá by nepodliehala žiadnemu hodnoteniu. Je nutné, aby súdy v súvislosti so vznikom nemajetkovej ujmy vzali do úvahy aj iné hmotnoprávne predpisy upravujúce odškodnenie napr. zákon č. 215/2006 Z. z., v zmysle ktorého v prípade, že trestným činom bola spôsobená smrť má poškodený nárok na vyplatenie odškodnenia v sume 50 násobku minimálnej mzdy. S/d sa má zoberať aj otázkami v čom je nemajetková ujma žalobcu v jeho spoločenskom pracovnom rodinnom živote spôsobená nezákonným rozhodnutím vyššia v porovnaní so smrteľným následkom trestného činu. Podľa žalovanej strany výška náhrady nemajetkovej ujmy nemôže byť vyššia ako je výška náhrady poskytovaná osobám, ktoré sú poškodené násilnými trestnými činmi Taktiež bolo poukázané na právny názor Európskeho súdu pre Ľudské práve podľa ktorého výška náhrady v konkrétnom prípade musí zohľadňovať výšku náhrady priznávanú vnútroštátnymi súdmi v iných prípadoch týkajúcich sa poškodenia dobrej povesti.

5. Čo sa týka makroekonomických ukazovateľov a priemernej mesačnej mzdy v hospodárstve SR podľa žalovanej strany nemá to žiadnu relevanciu pre prejednávanú vec. Taktiež bolo poukázané na to, že žalobca si uplatňuje za jeden deň väzby sumu cca 1957,41 EUR. Za jeden deň väzby si uplatňuje viac ako dvojnásobok priemernej mesačnej mzdy pracovníkov v hospodárstve SR. CO sa týka dôkazných prostriedkov, žalovaná strana uviedla, že v dôvodovej správe k CSP sa uvádza, že súd môže vykonať dôkaz získaný v rozpore so zákonom ak je právo protistrane ústavno - komfortne posúdené ako v konkrétnom prípade silnejšie právo než porušené právo toho, na koho úkor sa právo vykonáva. Bolo zdôraznené, že nikto nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania. Žalovaná strana zdôraznila ,že sám žalobca sa pred sudcom pre prípadné konanie doznal k trestnej činnosti o čom svedčia tiež dôkazy nachádzajúce sa v trestnom spise. Žalovaná strana namietala, že skutočnosť, že žalobca je bezúhonný nebola preukázaná. Čo sa týka zhoršenia jeho zdravotného stavu, tak nároky na odškodnenie bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia s osobitnými nárokmi uplatňovanými z titulu zodpovednosti za škodu. Tieto nároky nemožno stotožňovať s nárokmi na náhradu nemajetkovej ujmy. Čo sa týka medializácie prípade žalobcu, tak žalovaná strana zdôraznila ,že úlohou médií, je informovať o aktuálnom dianí spoločnosti, pričom na obsah médiami publikovaných správ nemajú orgány verejnej moci žiaden dosah. Žalovaná strana kládla dôraz na uplatnenie zásady proporcionality, v zmysle ktorej

v prejednávanom konaní je možné prihliadať na dôkazy z trestného konania a v tejto časti sa žalovaná strana nestotožňuje s právnym názorom žalobcu o opaku.

6. K vyjadreniu žalovanej strany sa vyjadril žalobca, ktorý viedol, že nesúhlasí s právnym názorom žalovanej o tom, že v prípade žalobcu je nutné prihliadnuť na limitáciu maximálnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy. Rozhodnutie o väzbe žalobcu bolo vydané dňa 3.10.2010, teda za účinnosti zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2010, teda v znení zákona č. 477/2008 Z. z. a 517/2008 Z. z., ktorého znenie nestanovovalo hornú výšku nemajetkovej ujmy. Právo poškodeného na náhradu nemajetkovej ujmy vzniká momentom vydania nezákonného rozhodnutia vzatia do väzby bez ohľadu n to, že žalovaným nárokom sa stáva až po splnení ďalších podmienok (napríklad oslobodenie obžalovaného). Na prípade žalobcu nemožno vzťahovať nielen § 17 ods. 4 v znení zákona č. 412/2012 Z. z., ale materiálne ani § 13 zákona č. 274/2017. Zákonný dôvod, pre ktorý bol žalobca oslobodený spod obžaloby bol ten, že nebolo preukázané, že stal skutok, pre ktorý je trestne stíhaný. A to práve zakladá nárok žalobcu na nemajektovú ujmu voči štátu. Nezákonnosť dôkazov sa mohla v trestnom konaní vedenom proti žalobcovi vzhliadnuť už skôr, čo by viedlo k zastaveniu trestného stíhania a žalobca by nemusel čeliť, trestnému stíhaniu, väzbe, ani výkonu trestu. Žalovaná strana si nesprávne vykladá otázku zavinenia z trestného stíhania. Toto trestné stíhanie bolo zavinené štátom vzhľadom na to, že bolo konštatované, že skutok sa nestal.

7. Pokiaľ sa jedná o zásah do zdravia žalobcu, tak žalobca vymedzil právo v tom zmysle, že zdravie požíva ochranu garantovanú ústavou a je možné aplikovať ustanovenie § 11 Obč. zákonníka. Žalobca si neuplatňuje odškodnenie bolesti a sťaženie spoločenského uplatnia ako to správne vyhodnocuje žalovaný.

8. Čo sa týka medializácie trestného stíhania žalobcu, tak bolo uvedené, že žalovaná na stránke Ministerstva vnútra SR sa informovala o skutku, pre ktorý bol žalobca stíhaný a vzatý do väzby. Správy súkromných mediálnych spoločností kopírovali postup polície a súdu a vychádzali z väzby žalobcu a skutku, pre ktorý bol žalobca vo väzbe.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie obsahom spisového materiálu Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T 171/2011, 1Tp 49/2010, výsluchom žalobcu, výsluchom svedka T. I., T. I.I., T. I., M.. M., základnými makroekonomickými ukazovateľmi SR za rok 2003 až 2012, úradným záznamom Prezídia Policajného zboru útvaru osobitného určenia zo dňa 30.9.2010, reportážou na USB kľúči, novinovými článkami a zistil tento skutkový stav veci.

10. Žalovaný T. I. bol ešte v prípravnom konaní uznesením sudcu
pre prípravné konanie OS Galanta sp. zn. ITp/49/2010 zo dňa 03.10. 2010 v spojení
uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tpo/48/2010 zo dňa 12.10.2010 z dôvodov podľa 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. vzatý do väzby, zo započítaním odo dňa 30.09.2010 o 13.38 hod. Zároveň sudca neprijal písomný sľub obvineného nahradzujúci jeho
väzbu. Sudca v rámci rozhodnutia o väzobnom stíhaní T. I. vychádzal z predložených listinných materiálov, predovšetkým z uznesenia o vznesení obvinenia, z predbežného výsledku skúmania zaistených vecí KEÚ P2 Bratislava ako aj zo zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov. Na základe predložených listinných materiálov v čase rozhodovaní o návrhu na vzatie do väzby vyplývalo dôvodne podozrenie, že T. I. sa podieľal na trestnej činnosti, pre ktorú bol aj trestne stíhaný. T. I. bolo vznesené trestné stíhanie za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami formou spolupáchateľstva podľa 20 k 294 ods. 1, ods. 2, ods.3, ods. 4 písm. c/ Tr.zák. v jednočinnom súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami formou spolupáchateľstva podľa 20 k 295 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :spoločne s obvineným T. I. ml. od presne nezistenej doby do 30.09.2010 v obci E. G. Z.I., U. Š. v objekte skladísk na parcelách č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX ako aj v mieste trvalého bydliska v G. G. F.. Š.E. Č.. XXX/XX, spoločne bez oprávnenia a povolenia príslušných správnych orgánov PZ prechovávali, zadovažovali, držali a upravovali zakázané zbrane so zásobníkmi vo väčšom rozsahu v množstve 34 kusov a to: hlavne pre nemecký guľomet zn. M. XX C.. XxXXJS, Z.P. Č. XXXXi, A. pištoľ rakúsko-uhorskej výroby zn. Steyer 1911, kal. 9 mm, výrobné číslo XXXX, A. O. J.. H. O., C.. X,XX M. K., Z. Č. XXXXXX, A. O. J.. K. M. XX C. XX L. Y., Z. Č.A. Q. XXXXXU, A. O. J.. K. M. XX C.. XX L. P. s odstráneným výrobným číslom, samonabíjacia pištoľ zn. W. XX, C..XX Auto s odstráneným výrobným číslom s V. J., A. O. J.. W. O. O. XXX C.. X K. R. s odstránenými výrobnými číslami, 8 kusov samonabíjacích pištoli zn. Č. M. XX C.

X,XXmm K. A. odstránenými výrobnými číslami, revolver bližšie nezistenej výroby pôvodne systému L. C.. X M., bez výrobného čísla, revolver belgickej výroby typu K. kal.320, výrobné číslo 1621, revolver belgickej výroby typu K. R., kal. XXX, K. Z.I. Z. Č., A. O. Č. Z.K. J.. R. XX C.. X.XX K., s odstránenými výrobnými číslami, jednovýstrelová pištoľ československej výroby zn. V., C.. XX L., Z. Č. XXXX, samopal československej výroby J.. Z. XX C.. X,XXxXX s odstráneným výrobným číslom, samonabíjacia pištoľ.

11. Dňa 21.10.2013 pod sp.zn. 1T/171/2011 Okresný súd v Galante v senáte
vyhlásil rozsudok, ktorým okrem iného uznal obžalovaného T. I. za
vinného zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa 294 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom nedovoleného
ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa 295 ods. 1 písm. b Tr. zák. a uložil mu okrem trestu prepadnutia veci aj úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01.04.2014, na základe uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/17/2014. Krajský súd po vyhlásení uznesenia dňa 01.04.2013 realizoval nariadenie výkonu trestu a zároveň v súlade s ustanovením S 408 ods. 1 písm. b/ Tr.por. vydal príkaz na dodanie odsúdeného T. I. st. do výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený T. I. st. bol dodaný do výkonu trestu odňatia slobody dňa
11.04.2014.
Odsúdený T. I. st. bol uznesením Okresného súdu v Trnave zo dňa
18.08.2014, právoplatného dňa 18.08.2014 podmienečne prepustený z výkonu trestu
odňatia slobody s uložením skúšobnej doby v trvaní 2 dvoch rokov.
Z vyššie uvedeného vyplýva, že väzba obž. T. I. E. U. XX.XX.XXXX
V. XX.XX.XXXX a výkon trestu odňatia slobody trval U. XX.XX.XXXX V. XX.XX.XXXX.

XX. Na základe podaného dovolania v prospech odsúdeného T. I. A.. vo
veci rozhodoval Najvyšší súd SR, ktorý dňa 23.11.2017 pod sp. zn. 4 Tdo 67/2016
rozsudkom vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trnave z 1. apríla 2014, sp. zn. 3 To 17/2014, a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach.
Dňa 29.12.2017 Najvyšší súd SR vydal uznesenie, ktorým sa podľa 174 ods. 1 Tr.
por. sa opravuje zrejmá nesprávnosť v druhom, treťom a štvrtom výroku petitovej časti
rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. novembra 2017, sp. zn. 4 Tdo
67/2016, na správne znenie: „bol porušený zákon v ustanoveniach 319, 2 ods.
2, 100 ods. 1, 101 ods. 1, 105 ods. 2, 3 Tr. por. a či. 8 ods. 1,2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v neprospech obvineného T. I., G.. X. M. XXXX.
Podľa 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie krajského súdu v odsudzujúcej časti u
obvineného T. I., G.. X. M. XXXX sa zrušuje. Zrušuje sa v
odsudzujúcej časti u obvineného T. I., G.. X. M. XXXX rozsudok Okresného súdu Galanta z 21. októbra 2013, sp. zn. 1 T 171/2011.".
Okresný súd v Galante viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu SR na
hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.03.2018 pod sp. zn. 9T/196/2017 vyhlásil rozsudok, ktorým obžalovaného T. I. st. podľa 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Galante zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami formou spolupáchateľstva podľa 20 Tr. zák. k 294 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami formou spolupáchateľstva podľa 20 k 295 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom vyhlásenia, t. j. dňa 21.03.2018.

13. Žalobca na pojednávaní uviedol, že v minulosti si neuplatňoval vzhľadom na oslobodzujúci rozsudok náhradu škody a ušlý zisk. V súčasnej dobe žije s manželkou a synom v záhradnom domčeku, ktorý pôvodne slúžil ako rekreačná chata. Dom pozostáva zo štyroch miestností, kuchyne a sociálneho zariadenia. Vlastníkom nehnuteľnosti je matka žalobcu. Žalobca nepracuje, že 30 rokov v invalidnom dôchodku, čoho príčinou bol úraz chrbtice. Invalidný dôchodok žalobcu činí 292,80 EUR. Žalobca charakterizoval svoju situáciu z roku 2010, keď bol zaistený ako uspokojivú. Vtedy býval v byte, ktorého vlastníkom bol jeho syn. Jednalo sa o 3-izbový byt v Nitre. V spoločnej domácnosti žil so svojou manželkou a mali aj úspory. V priebehu jeho výkonu väzby byt sa predal a rodina sa presťahovala do záhradnej chaty. Po návrate s výkonu väzby rodina bola vyčerpaná, manželka žalobcu nemala

prácu. Žalobca poukázal na to, že bol znovu zadržaný a inzultovaný kukláčmi čo bolo možné vidieť aj z reportáže prehratej na pojednávaní. Za závažné následky, ktoré mu spôsobila väzba a trest odňatia slobody žalobca považoval to, že zostali bez financií, že jeho manželka to nezvládla, že jeho rodina prišla o byt. Za ďalšiu ujmu žalobca považuje to, že ľudia, ktorí boli pôvodne známi a priatelia sa od nich dištancovali, médiá, ktoré mali pravdivo informovať, tak zavádzali. Podľa žalobcu šikanovanie a prenasledovanie rodiny trvá doposiaľ. Za najťažšie počas výkonu väzby žalobca považoval utrpenie celej rodiny, katastrofálne podmienky vo výkone väzby v Leopoldove, nedostatok lekárskej starostlivosti, neodbornosť lekárov, zlá strava, odlúčenie od rodiny. V mladosti bol žalobca dvakrát súdne trestaný a bol tiež vo výkone trestu pre mladistvých v Martine. Vtedy bol odsúdený za krádež. Žalobca za najhoršie považoval to, že je neurotizovaný, že trpí bezmocnosťou nakoľko to trvá už 10 rokov a vymožiteľnosť práva je veľmi slabá.

14. Manželka žalobcu T. I. na pojednávaní uviedla, že po tom, čo vzali jej manžela do väzby prejavilo sa to na jej psychike nakoľko vo väzbe skončil aj jej syn. V tom období nepracovala - bola nezamestnaná. V súčasnej dobe je dobrovoľne nezamestnaná. Taktiež v období keď bol žalobca vo väzbe a výkone trestu bola nezamestnaná. Výkon väzby a trestu odňatia slobody u žalobcu doľahol na rodinu keď rodina bola nútená predať byt a svedkyňa si brigádnicky privyrábala. Svedkyňa navštevovala svojho manžela vo väzbe a výkone trestu, pričom vídala zmenu v jeho psychike. Zle sa nich vyplývalo odlúčenosť. Žalobca sa jej sťažoval na režim vo väzbe, na to, že má bolesti, že nemal adekvátnu zdravotnú starostlivosť. Podľa svedkyne v mieste bydliska ich považovali za grázlov a vyvrheľov, čo negatívne vyplývalo ako na ňu tak aj na syna.

15. Svedok T. I. je synom žalobcu. Na pojednávaní uviedol, že keď jeho otca zadržali bývali v Nitre na Š. XX. Tento byt bol jeho vlastníctvom. Po predaj bytu sa presťahoval na Zobor do chaty. Chata bola vlastníctvom jeho starej matky a presťahovala sa od roku 2008. Nehnuteľnosť má 4 izby a výstavbu financoval ako on, tak jeho brat. Svedok nikde nepracuje, je dobrovoľne nezamestnaný. Svedok uviedol, že zatknutie otca na neho veľmi zle vyplývalo a mal problém aj so susedmi. Predaj bytu v Nitre svedok odôvodňoval tým, že bolo nutné otcovi posielať balíky, že chodievali za otcom, na ktorého zle vyplývala väzba ako aj výkon trestu.

16. Svedok T. I. - A. Ž.alobcu na pojednávaní uviedol, že bol zaistený spolu so svojim otcom a až po 18-tich mesiacoch bol prepustený. V tom čase už bol ženatý, mal dieťa a pracoval ako manager v jednej českej firme. Počas 18 mesiacov nemal so svojim otcom žiaden kontakt. Po jeho prepustení chodil otca navštevovať. Žalobca sa mu sťažoval, že sa cíti zle aj po psychickej stránke. To, že bol žalobca vo väzbe a že bol odsúdený, ako aj to, že svedok bol prepustený ž po 18 mesiacoch sa prejavuje aj v súčasnosti, nakoľko manželka svedka má obchod so zbraňami a neustále sú vykonávané u nich kontroly, sú k nim posielaní provokatéri, čo vyvrcholilo bezdôvodnou domovou prehliadkou.

17. Ošetrujúci lekár žalobcu pri výsluchu pred dožiadaným súdom uviedol, že zdravotný stav žalobcu nikdy nebol dobrý čoho príčinou bolo autonehoda, pri ktorej utrpel poškodenie chrbtice. Žalobcovi bol priznaný invalidný dôchodok na základe trvalo zmeneného zdravotného stavu a jeho zdravotný stav si vyžadoval celoročný lekársky manažment, pravidelné cvičenie, rehabilitačný režim v domácom prostredí. Liečebný režim po septembri 2010 nemohol byť zachovaný, hlavne fyzioterapia a šetriaci režim absentoval. Lekár deklaroval, že väzba a výkon trestu zanechali následky na zdravotnom stave žalobcu. Významne sa zhoršila mobilita, tolerancii a fyzickej záťaže. Väzba a výkon trestu sa tiež prejavili na psychike nie však vo veľkej miere. U žalobcu sa prejavili depresie. Čo sa týka mobility, tá sa nenávratne zhoršila. U žalobcu sa vyskytlo ochorenie na vysoký tlak, čo je však liečiteľné. M.. M. konštatoval, že u pacienta s podobným ochorením pravidelne dochádzka k trvalým následkom a významnému zhoršeniu zdravotného stavu pokiaľ nie sú vytvorené podmienky pre liečebný postup tak, ako zrejme v prípade žalobcu neboli dostatočne vytvorené. K zhoršeniu zdravotného stavu došlo z dôvodu nedodržania doporučeného liečebného režimu rehabilitačného režimu, povinnej dennej fyzickej fyzioterapeutickej záťaže, zanedbanie potrebnej rehabilitačnej liečby a možno aj medikamentóznej liečby. Z výkonu trestu sa vrátil žalobca s vysokým tlakom vyžadujúcim medikamentóznu liečbu, ako hypertonik, ako pacient s depresívnym syndrómom ako pacient, ktorého lieči psychológ. Čo sa týka prognóz do budúcnosti, tak lekár uviedol, že nevie aký bude jeho psychický stav. Na psychologickej liečbe je pacient udržateľný. Psychika býva trvale poškodená. Nebude možné zvrátiť pohybové ochorenie, ktoré sa bude vekom zhoršovať.

18. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie aj obrazovou nahrávkou na elektronickom nosiči, z ktorého je zrejmé akým spôsobom príslušníci Národnej kriminálnej agentúry zadržali žalobcu. V spise sa tiež nachádzajú fotokópie novinových článkov slovenských periodík, ktoré informujú o zadržaní - rozbití gangu priekupníkov so zbraňami. Denník „SME“ uverejnil článok s názvom: „Slovenskí a českí policajti asi rozbili gang priekupníkov so zbraňami.“ Český denník Lidovky uverejnil článok s názvom: „Policie rozprášila nebezpečný gang obchodníkú se zbraněmi.“ Aktuality.sk uverejnili článok s názvom: „Polícia odhalila ilegálny obchod so zbraňami.“

19. Zo spisového materiálu v konaní 1T/171/2011 Okresného súdu Galanta č. l. 196, bol na pojednávaní oboznámený úradný záznam Prezídia Policajného zboru -útvaru osobitného určenia zo dňa 30.9.2010. Z tohto úradného záznamu vyplýva, že v katastri obce Trnovec nad Váhom príslušníci Útvaru osobitného určenia zadržali pri úprave zbraní žalobcu ako aj jeho syna T. I.I. M.. T. I. mladší pri otváraní dverí držal v rukách 2 ks. Opracovaných hlavní do krátkej guľovej zbrane. Žalobca sedel v zadnej časti miestnosti a za stolom chrbtom k zakročujúcemu tímu opracovával kovové časti. Voči žalobcovi a jeho synovi boli použité donucovacie prostriedky. Pri prehliadke boli zaistené zbrane, strelivo a ďalší pyrotechnický materiál. Z obsahu trestného spisu - z výpovede žalobcu vyplýva, že sa ku skutkom kladeným mu za vinu priznal.

20. Súd sa tiež oboznámil s makroekonomickými ukazovateľmi príjmu pracujúcich v SR. Mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve SR za rok 2009 bolo v sume 744,50 EUR za rok 2010 v sume 769 EUR , v roku 2011 bola v sume 786 EUR, v roku 2012 bola mzda vo výške 805 EUR. V zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.2.2010 nebol stanovený žiaden strop pre určenie výšky nemajetkovej ujmy.

21. Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.: „Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci
a) nezákonným rozhodnutím,
b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
d) nesprávnym úradným postupom.“
Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. : „Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.“
Podľa ust. § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.: „Právo na náhradu škody spôsobenej
nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.“
Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. „Právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o treste má ten, na kom bol úplne alebo sčasti vykonaný trest, ak (písm. a/) v ďalšom konaní bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo (písm. b/) v ďalšom konaní bol spod obžaloby oslobodený alebo bolo trestné stíhanie zastavené preto, že v konaní vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu predtým známe alebo bola vec postúpená inému orgánu; to neplatí, ak sa preukáže, že k včasnému odhaleniu neznámej skutočnosti nedošlo úplne alebo čiastočne vinou osoby, na ktorej bol trest vykonaný.“
Podľa ust. § 8 ods. 5 zákona č. 514/2003 Z. z.:
„Právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak
a) bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie,
b) bol oslobodený spod obžaloby alebo
c) vec bola postúpená inému orgánu.“
Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.: „Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.“
Podľa ust. § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.: „V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.“ Podľa ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.: „Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa
odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.“

Podľa ust. § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení účinnom do 31.12.2010) výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody.
Podľa § 8 ods. 5 zákona č. 514/2003 Z. z.
„Právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak
a) bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie,
b) bol oslobodený spod obžaloby alebo
c) vec bola postúpená inému orgánu.“
Podľa ust. § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení účinnom do 31.12.2010) výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody.

22. Podľa § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný právny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu a o tom, kto ich spáchal. Vzťah trestného konania a občianskeho súdneho konania ktorý má základ v tom istom skutkovom deji zhrnul Najvyšší súd ČR v rozhodnutí pod sp. zn. 25 Cdo 1593/2013 kde uviedol, že zatiaľ čo v trestnom konaní treba na odsúdenie to, aby zástupca obžaloby preukázal všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu vrátane zavinenia v občianskom súdnom konaní vykonáva súd vlastné dokazovanie, ktoré je oprávnený hodnotiť nezávisle od výsledku trestného alebo priestupkového konania. V zmysle R 22/1979 je nutné neuspokojovať sa s trestným rozsudkom, ale vykonať dôkazy prečítaním listín z trestného spisu. Je nutné uviesť, ktorých konkrétnych dôkazných prostriedkov súd z trestného spisu využil.

23. Podľa § 187 ods. 1 Csp za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Podľa čl. 16 ods. 2 Základných princípov CSP súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci nezohľadňuje skutočnosti a dôkazy, ktoré boli získané v rozpore so zákonom ibaže vykonanie dôkazu získaného v rozpore so zákonom je odôvodnené uplatneniu č. l. 3 ods. 1 CSP každé ustanovenie zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou SR, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva zákon. Článok 16 zakotvuje princíp legality, ktorý znamená viazanosť súdu zákonom, pričom iba celkom výnimočne môže odôvodnenosť postupu mimo rámca princípu legality vyplývať z tzv. textu proporcionality kolidujúcich ústavných práv. Výnimočne je možné po teste proporcionality pripustiť aj vykonanie nezákonne získaného dôkaz, teda pripustiť výnimku z princípu legality.

24. Súd v prejednávanom spore uplatnil princíp proporcionality a vykonal dôkaz z trestného spisu úradným záznamom Prezídia policajného zboru - útvaru osobitného určenia zo dňa 30.9.2010 ako aj dôkazmi, ktoré svedčia o nemajetkovej ujme žalobe.

25. Trestné konanie už len tým, že vnáša do života obvineného značnú neistotu, znamená pre neho významnú psychickú záťaž. Výrazne zasahuje od súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, a to aj vtedy, ak nie je stíhaný väzobne. Takýto zásah je potom citeľnejšie o to viac, ak je trestné konanie následne skončené oslobodzujúcim rozsudkom, kde je konštatované, že skutok z ktorého bol jednotlivec obvinený a obžalovaný sa nestal, prípadne nebol trestným činom. Ak dochádza v takom konaní ešte k prieťahom, pochopiteľne pocity frustrácie môžu viesť k psychickému aj fyzickému poškodeniu takéhoto jednotlivca. Navyše tam, kde je v stávke osobný, rodinný a pracovný život, občianska časť a doterajšia bezúhonnosť, sú dôsledky o to závažnejšie a vedú niekedy k úplnej osobnej spoločenskej a profesijnej likvidácie príslušného človeka. Tu je všeobecný súd nútený zodpovedne prihliadnuť ku všetkým nepriaznivým následkom vyvolaným takýmto trestným konaním a zvážiť všetky jeho negatívne dopady dotýkajúce sa najmä osobnostnej integrity konkrétneho poškodeného. Súd potom s ohľadom na všetky jedinečné skutkové okolnosti takéhoto individuálneho prípadu určí výšku finančnej náhrady, pracuje tu vlastne os všeobecným právnym princípom primeranosti a posudzuje vec najmä v intenciách životného postavenia poškodeného pred a po zásahu chýbajúcich orgánov verejnej moci. Jedine také rozhodnutie prizerajúce ku všetkým kritériám, ktoré treba vziať do úvahy v kontexte daného prípadu, je potom možné považovať za spravodlivé a ústavne konformné.

26. Súdy pri stanovení formy či výšky zadosťučinenia vychádzajú predovšetkým z povahy trestnej veci, tiež za dĺžky trestného stíhania a predovšetkým dopadov trestného stíhania do osobnostnej sféry poškodenej osoby. Forma a prípadná výška zadosťučinenia nesmie byť v rozpore vo všeobecne zdieľanou predstavou spravodlivosti.

27. V konanie nie je sporné, aké rozhodnutia vydali orgány činné v trestnom konaní a že žalobca bol vo väzbe 994 dní a o výkone trestu 130 dní čo spolu je 1124 dní. Uvedená dĺžka väzby a výkonu trestu mala negatívny vplyv na psychické a fyzické zdravie žalobcu, na jeho rodinný živo a na spoločenské postavenie. Hneď po zatknutí žalobcu média informovali o rozbití gangu obchodníkov so zbraňami, o obchodovaní s nelegálnymi zbraňami, kde bol spomínaný žalobca. Televízna reportáž, novinové články vytvárajú verejnú mienku. Napriek prezumpcii neviny tieto médiá pôsobia na široký okruh prijímateľov informácií a pôsobia tiež na okruh priateľov a známych žalobcu, pričom tieto média vytvárali o ňom negatívnu mienku Médiám sú však poskytované informácie orgánmi činnými v trestnom konaní. Žalobca má rozhodne právo na nemajetkovú ujmu za to obraz v spoločnosti bo o ňom vytvorený už len tým, že bol vo väzbe o výkone trestu.

28. Výkon trestu ako aj väzba bez rozporu negatívne zasiahlo do rodinného života ako žalobcu, tak príslušníkov jeho rodiny. Žalobca bol po dlhú dobu od rodiny odlúčený, kontakt so svojou manželkou, s deťmi, so svojou matkou bol veľmi obmedzený. Roky života vo väzbe, výkone trestu, a to aj počas vianočných sviatkov alebo sviatkov príslušníkov rodiny, mali veľký vplyv na citovú sféru žalobcu.

29. Výkonom trestu a väzby bol ovplyvnený zdravotný stav žalobcu. Túto skutočnosť mal súd potvrdenú výsluchom ošetrujúceho lekára M.. M.. Vzhľadom na predchádzajúce poškodenie zdravia si zdravotný stav žalobcu vyžadoval celoročný lekársky manažment - pravidelné cvičenie. Liečebný režim žalobcu nebol vo väzení zachovaný, čo bezpochyby zanechalo následky na jeho zdravotnom stave. Lekárom bolo konštatované, že sa zhoršila mobilita. Záver lekára o zhoršenom zdravotnom stave súd považoval za hodnoverný, pričom žalovanou stranou nebol ničím spochybnený.

30. Žalobca uvádzal, že následkom väzenia došlo u neho k zníženiu životnej úrovne v rovine bytového štandardu tak aj vo financiách. Súd k tomu uvádza, že žalobca ako pred väzbou a výkonom trestu bol invalidným dôchodcom, tak invalidným dôchodcom bol aj potom, čo bol prepustený a je ním aj v súčasnosti. Jeho príjem pozostával z dávok za invalidný dôchodok. Čo sa týka bytového štandardu - bývania, tak žalobca ani pred väzbou ani v súčasnosti nie je majiteľom nehu teľnosti. Čo sa týka bezúhonnosti žalobcu, o ktorej bolo tvrdené v žalobe, tak žalobca na pojednávaní dňa 29.10.2019 uviedol, že ako mladistvý bol dvakrát trestaný a bol vo výkone trestu v ústave pre mladistvých v M..

31. Súd hodnotil svedecké výpovede svedkov - rodinných príslušníkov žalobcu ako hodnoverné, keď emočne popisovali stav, ktorý prežívali v súvislosti s väzbou a výkonom trestu žalobcu. Za hodnoverné súd považoval aj to, že na žalobcovi badali zmeny v jeho psychike.

32. Súd pri určení výšky nemajetkovej ujmy vychádzal ja z rozhodnutí súdov vyšších inštancií, ktoré rozhodovali o výške nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánov verejnej moci. Súd príkladom uvádza tieto rozhodnutia:

Trestné stíhanie, ktoré sa skončilo inak ako právoplatným odsúdením:

7 Co 121/2012 väzobné trestné stíhanie policajta od 2.7.2003-26.9.2003, 4,5 ročné trestné stíhanie OS priznal 66 387,84 EUR
1 MCdo 6/2013 nezákonné väzobné stíhanie od 30.3.1999-28.9.1999, 8 ročné trestné stíhanie KS potvrdil 33 193,92 EUR
3MCdo 17/2014 nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia z 1.7.2003 a vzatí do väzby z 5.7.2003, trestné stíhanie bolo zastavené 18.1.2008, OS priznal 33120 EUR
3MCdo 10/2013 nezákonné vznesenie obvinenia a následné trestné stíhanie, OS priznal 26555,14 EUR
5Cdo 201/2013 väzobné trestné stíhanie 1.7.2004 - 5.1.2005, trestné stíhanie zastavené 15.5.2006, OS priznal 25000EUR (česť, ľudskú dôstojnosť)
6MCdo 12/2014 trestné väzobné stíhanie policajta od 2.7.2003-30.10.2003 TS zastavené 18.1.2008, OS priznal 20000EUR
5M Cdo 4/2015 trestné stíhanie sudcu OS, OS priznal 17600 EUR

7 Co 325/2012 väzba 29.6.2004 - 1.6.2005 oslobodený spod obžaloby 1.8.2017 KS priznal 13000 EUR
5 Cdo 229/2012 väzobné stíhanie od 24.5.2004 do 14.4.2005, oslobodený spod obžaloby KS priznal 9750 EUR - za 35 dní väzby patrí 30 EUR /za deň
14Co 433/2015 náhrada nemajetkovej ujmy odvodzovanej od oslobodenia spod obžaloby, OS priznal 6000 EUR
12 Co 133/2014 náhrada nemajetkovej ujmy odvodzovanej od oslobodenia spod obžaloby, OS priznal 5022,75 EUR
16Co 63/2016 náhrada nemajetkovej ujmy odvodzovanej od oslobodenia spod obžaloby, OS priznal 4800 EUR
3Cdo 298/2013 nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia a väzba policajtky od 5.7.2003 -26.9.2003, OS priznal 4350 EUR zvyšok zamietol
3Cdo 11/2012 vedenie trestného stíhania v dĺžke takmer 3 roky, oslobodená spod obžaloby , OS priznal 2000 EUR
5Cdo 173/2015 vedenie trestného stíhania, navrhovateľ oslobodený spod obžaloby, OS priznal 1813,76 EUR
3Cdo 95/2016 28 dní väzby, OS priznal 1000 EUR - za 28 dní väzby (NS ČR Cdo 2357/2010 - 35 EUR za deň väzby)
5Cdo 151/2012 vedenie premlčaného trestného stíhania, o ktorom médiá informovali KS Priznal 2x 165,96 EUR = 331,92 Eur, zvyšok zamietol pre premlčanie nároku.

33. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy súd svoje rozhodnutie oprel o rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30 Cdo 2357/2010, v ktorom bola určená nemajetková ujma 35 EUR za deň väzby. Súd však v danom prejednávanom spore uplatnil princíp proporcionality a z tohto dôvodu priznal žalobcovi 50% zo sumy 35 EUR, čo je 17,50 EUR za každý deň väzby a výkonu trestu. Za 994 dní väzby činí nemajetková ujma 17.395 EUR (994x17,50) a za 130 dní výkonu trestu činí nemajetková ujma 2275 EUR (130x17,50).

34. Podľa §-u 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa §-u 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
Najvyšší súd SR v uznesení z 23.2.2011 sp. zn. 5 M Cdo 7/2010 uviedol, že pri uplatnení nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je žalobca povinný v návrhu na začatie konania uviesť jeho požadovanú výšku. Z povahy tohto nároku však vyplýva, že presné stanovenie výšky plnenia je závislé vždy od úvahy súdu. Je preto spravodlivé, aby až súdom prisúdená výška plnenia (nie žalobcom v návrhu uplatnená) bola braná za základ pre výpočet jednotlivých trov konania vrátane tarifnej hodnoty pre učenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právne služby v prípade, že strana je zastúpená advokátom, lebo až vtedy je známa hodnota sporu. Predkladateľ v dôvodovej správe uviedol, že v sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá aj systematické začlenia tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, nie však v požadovanej výške. Ide o prípad, keď výška nároku závisí od úvahy súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.